Where do we find a day – היכן מצינו יום שמקצתו מותר ומקצתו אסור where partially it is permitted and partially it is forbidden

OVERVIEW

ראב"י challenges the view of ראב"י who maintains that the ראב מלאכה on איסור מלאכה on נץ begins at the נץ . It turns out, therefore, that part of the day, from נץ החמה, work is permitted, and the other part of the day, from החמה onwards, work is prohibited. ראב"י asks rhetorically where do find such a day which is partially מותר and partially אסור; indicating that we do not find this anywhere. תוספות qualifies this statement.

- פירוש 1 היכא דליכא סברא כי הכא וכן חמץ דאקשי ליה מיניה

אבל היכא דאיכא סברא –

However where there is a logical reason to divide the day into time zones of - היתר היתר איסור - כגון לא יאכל אדם מן המנחה ולמעלה משום תיאבון וכיוצא בו לא מיירי:

For instance the rule that a person may not eat ערב פסה from מנחה onwards in order that he have an appetite (for the מצה), and similar logical restrictions for part of the day; ראב"י was not referring to these cases. It is understood that where there is compelling logic to limit an איסור to part of the day, the הכמים will certainly do so.

SUMMARY

A day may be divided into times of היתר ואיסור when there is a logical reason for it; however when there is no logic then (according to "שמקצתו") there is no day שמקצתו אסור.

THINKING IT OVER

 $^{^{\}rm 1}$ The term פֿירוש is used here to qualify this broad statement of "ראב".

ראב"י ² איסור מלאכה when there is no logic to compel us. ראב"י responds there is no logic to compel that איסור אכילת המץ should be for part of the day. Both sides are discussing situations where there is no compelling logic to divide the day into היתר ואיסור.

³ לקמן צט,ב.

תוספות states that there is no סברא סברא why part of the day should be מותר מותר and part אסור אסור אסור וו מלאכה וו it was explained why ר"י maintains that the איסור מלאכה should begin with נץ החמה? 4

-

⁴ See מהרש"א (הארוך) מהרש"א and חידושי בתרא.